

CARLOS ATANES. Director de cine

«M'uneixen molts vincles emocionals i cinematogràfics amb la ciutat de Terrassa»

→ El director de cinema barceloní presenta demà a l'Auditori Municipal de Terrassa la seva nova pel·lícula 'PROXIMA'

Cinema

ALBERT PONS

L'Auditori Municipal serà demà l'escenari a partir de dos quarts de deu de l'estrena del film 'PROXIMA' del director Carlos Atanes.

–Ens podries avançar una mica com anirà l'acte de presentació de demà?

–«El do de la clarividència no es troba encara entre les meves virtuts. Tot i així, m'agradaria que fos rica i plena. Rica quant a la forma. Sé que hi ha gent que s'està ocupant amb ganes d'aquest tema i que s'està fent tot el possible i estic convençut que el resultat serà molt positiu. M'agradaria també que fos una projecció plena, ja que en cas contrari seria una llàstima. Tal com estan les coses de la distribució en aquest país, no està clar que PROXIMA arribi a aconseguir distribució comercial, i si ho aconseguix no serà de seguida. Qui no la vagi a veure a l'Auditori Municipal de Terrassa, pot ser que trigui molt a veure-la».

–Terrassa serà la ciutat catalana on s'estrenarà.

–«Estic molt content que s'hagi donat la circumstància que sigui Terrassa la ciutat catalana on s'exhibeixi. No tan sols perquè aquí hi vàrem rodar algunes escenes, i també perquè d'aquí prové part de l'equip humà de la pel·lícula, sinó perquè, tot i no haver-hi viscut mai, un llarg seguit de vincles i coincidències m'han lligat emocionalment i cinematogràficament des de fa molts anys a aquesta ciutat i a la seva gent. Per a mi és una retrobada entranyable».

–Des de 'La ira' (1989), on tan sols tenies 18 anys fins a 'PROXIMA' (2007), has dirigit aproximadament una vintena de treballs i bona part d'ells han tingut un cert ressò en els cir-

C EDIDA

El director de cinema barceloní Carlos Atanes ha escollit la ciutat de Terrassa per presentar demà el seu nou film 'PROXIMA'.

cuits dels festivals. Quin balanç fas de la teva filmografia, tenint en compte que t'has mogut des d'una perspectiva independent?

–«Com tot balanç, també aquest ha de tenir un actiu i un passiu. Al passiu hi trobaríem, com ja he dit –i principalment–, les dificultats de la difusió, que fan que l'obra quedi en bona part amagada i resti fora de l'accés del públic. Et posaré un exemple: FAQ va ser una de les dues pel·lícules catalanes (i de les tres o quatre espanyoles) més seleccionades a seccions oficials de festivals internacionals l'any 2005. Encara estic esperant que TV3 mostri algun interès pel que succeeix fora de les seves parets. Si les poques, poquíssimes pel·lícules que es fan a casa passen desapercibudes als poders locals que poden donar una em-

“ Oportunitat única

«Tal com està la distribució comercial, qui no vingui a veure 'PROXIMA' demà a l'Auditori pot ser que trigui molt a veure-la»

penta, és que anem malament. Això fa que a vegades tingui la sensació d'estar rodant per a res, perquè quan les teves pel·lícules no es veuen, és com si no tinguessin existència en el món real. Quant a l'actiu, doncs bé, el simple fet d'haver gaudit durant tant de temps del privilegi d'haver dirigit tantes pel·lícules, curtes o llargues, al costat de gent sovint estupefacta ja és raó suficient per no penedir-se'n, i per continuar. Si a això hi afegeixes que, potser, cada cop les pel·lícules surten millor, i que cada cop assoleixen un reconeixement més efectiu, el balanç és positiu i espe-

rançador».

–El teu cinema està molt lligat a la defensa del suport digital. Per altra banda, sovint s'especula que d'utilització del vídeo digital és tan sols un recurs més fàcil per als que no poden accedir al suport del cel·luloide. Estàs d'acord amb aquesta opinió? Creus que el vídeo es troba en un moment òptim per reemplaçar el cinema?

–El vídeo ja ha reemplaçat el cinema. Mira el que estan fent Danny Boyle, George Lucas, David Lynch, David Fincher... I per mi és una alegria i un triomf. En efecte, sempre he reivindicat el ví-

deo, analògic i digital. Quan filmava i m'endutava en 35 mm, fa més de quinze anys, ja el reivindicava. Alguns diuen que tan sols és un recurs més fàcil per als que no poden accedir al suport del cel·luloide? Molt bé, i...? No és una raó prou inapel·lable? És que només han de poder fer pel·lícules aquells que puguin accedir als 35 mm? On s'ha vist que el talent es mesuri per la plata que portis a la butxaca? Per fi, s'ha trencat aquesta barrera classista».

–Creus que hi haurà lloc per al cinema independent a les cartelleres?

–«El que no sé és si hi haurà lloc per les cartelleres d'aquí a ben poc. O es produeix una reconversió gegantina, no tan sols dels equipaments, sinó de la mentalitat que controla els processos de distribució i difusió, o

veurem com a l'ensorrament del sistema actual només sobreviuran les grans corporacions, els grans distribuïdors-productors i el gran mainstream de Hollywood, que no tindrà problemes per seguir recaptant i, per tant, finançant la seva producció encara que regali les pel·lícules. El terme mitjà anirà a parar directament a la televisió. I els productes de sota, no ja el cinema independent, sinó el molt i molt independent, l'amateur fins i tot, s'haurà de buscar les garrofes en altres indrets. En algun cantó d'internet. No crec que el seu futur siguin les sales comercials tal i com les entenem ara».

–Tant la teva anterior pel·lícula 'FAQ' com 'PROXIMA' s'emmarquen en un dels gèneres menys sovintejats en la història del cine espanyol: la ciència-ficció. Et consideres un reivindicador del gènere? Per què?

–Sí, i tant que sóc un reivindicador del gènere. La ciència-ficció és paràbola, és somni, i és un gènere d'idees, que va néixer pràcticament a l'hora a la literatura i al cinema. La ciència-ficció és màgia, és il·lusió i també és reflexió i crítica. La ciència-ficció de veritat, no allò que molta gent confon amb allò purament fantàstic, o la ciència-ficció que arriba plena d'efectes visuals però buida de contingut. La ciència-ficció és una sortida a l'ensopiment, i molt accessible. Tant de bo algun distribuïdor llegeixi això i se li encengui la llumeta! PROXIMA l'està esperant».

–Tens alguna cosa a dir que no puguis explicar habitualment en un diari?

–Que he escrit un llibre sobre direcció cinematogràfica *Los trabajos del director - En la cocina del cine (muy) independiente*. Poden trobar el link per comprar-lo a la web, www.carlosatanes.com.

I que vingui tothom a veure PROXIMA demà dissabte a l'Auditori.